Lietas arhīva Nr. A42-00552-23/25
ECLI:LV:ADRJRIT:2023:0515.A420230022.6.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2023.gada 15.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Markovs,

piedaloties pieteicējai /pers. A/ un pieteicējas pārstāvei /pers. B/, kā arī atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Iekšlietu ministrijas pārstāvjiem /pers. C/ un /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteicējas /pers. A/ pieteikumu (reģ.Nr.7344) par Iekšlietu ministrijas 2022.gada 1.jūnija lēmuma Nr.1-61/184 "Par disciplinārsoda piemērošanu" atzīšanu par prettiesisku, kā arī par nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu 2000 *euro* un zaudējumu atlīdzinājumu 1381,82 *euro* apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Iekšlietu ministrijas (turpmāk – ministrija) 2022.gada 13.aprīļa lēmumu Nr.1-61/89 "Par disciplinārlietas ierosināšanu pret /pers. A/" (turpmāk – lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu) pret pieteicēju kā pret ministrijas /amats/ tika ierosināta disciplinārlieta. Disciplinārlietas izskatīšanas rezultātā sagatavots atzinums par disciplinārpārkāpuma konstatēšanu Nr.1-50 IP/288 (turpmāk – atzinums).

Attiecīgi, izvērtējot atzinumā konstatēto, ar ministrijas valsts sekretāra 2022.gada 1.jūnija lēmumu Nr.1-61/184 "Par disciplinārsoda piemērošanu" (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolemts piemērot pieteicējai disciplinārsodu – rājiens. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Pieteicējai 2022.gada 20.janvārī tika uzdots darba uzdevums. Laika posmā no šā uzdevuma uzdošanas brīža līdz brīdim, kad tā no minētā uzdevuma tika atbrīvota (2022.gada 9.martā), pieteicēja nav veikusi nekādas vērā ņemamas izpildes darbības.

[1.2] Turklāt laika posmā no 2022.gada 21.janvāra līdz 28.janvārim pieteicēja pieļāvusi nepamatotu darba uzdevuma nepildīšanu, jo šajā laika posmā bija aizņemta mācībās grāmatvedības kursos, kuru apmeklēšana darba laikā netika saskaņota.

[1.3] Arī turpmākās novērotās darba uzdevuma izpildes darbības nav sasniegušas ievērojamu progresu darba uzdevuma izpildē. Minētais norāda uz nolaidīgu un nekvalitatīvu darba uzdevuma izpildi.

[1.4] Tāpat vērā ņemams, ka pieteicēja nepiedalījās uzdevuma ietvaros paredzētajā 2022.gada 25.janvāra seminārā "Par Valsts kases vadlīnijām un konsultāciju par grāmatvedības procesiem", uz kuru pieslēgšanās saite pieteicējai bija nosūtīta.

[1.5] Pieteicēja apzinājās, ka uzdotā uzdevuma sākotnējā nepamatotā nepildīšana un sekojošā novērotā, nolaidīgā un nekvalitatīvā pildīšana radīs spriedzi un laika trūkumu, tomēr pašas radītajos riskos nesaskatīja savu vainu un nepamatoti vainoja attaisnotā prombūtnē esošo ministrijas Iekšējā audita nodaļas vadītāju un vadītāja pienākumu izpildītāju.

[1.6] Attiecīgi pieteicēja izdarījusi disciplinārpārkāpumu aiz rupjas neuzmanības. Ņemot vērā, ka tieši mantiski zaudējumi šī disciplinārpārkāpuma rezultātā nav konstatēti, kā arī nav konstatēti apstākļi, kas mīkstina vai pastiprina atbildību par disciplinārpārkāpumu, pieteicējai piemērojams disciplinārsods – rājiens.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu, kā arī pieteikuma papildinājumiem Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikums un tā papildinājumi pamatoti ar turpmāk minēto.

[2.1] Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts, kas tieši un kad no pieteicējas puses netika veikts. Ministrijai jāpierāda prettiesiskā rīcība, to norādot lēmumā, kā arī jāņem vērā lietderības apsvērumi.

[2.2] Pieteicējai 2022.gada 20.janvārī dotais uzdevums ir vispārīgs, tajā nav norādīti termiņi, uzdevuma detalizācija un kontaktpersonas, kā arī pieteicējai netika nosūtītas uzdevuma izpildes vadlīnijas. Uzdošanas forma norāda, ka uzdevuma devējs nespēj vai nevēlas sniegt papildu informāciju, kura nepieciešama un ir sagaidāma.

[2.3] Pieteicēja netika pieteikta 2022.gada 25.janvāra sanāksmei, līdz ar to tai netika nosūtīta "unikālā" saite. Tādējādi pieteicēja nevarēja piedalīties sanāksmē.

[2.4] Vērā ņemams, ka pieteicēja bija attaisnotā prombūtnē laika posmā no 2022.gada 10.februāra līdz 23.februārim un no 2022.gada 1.marta līdz 14.aprīlim.

[2.5] Pieteicējas noņemšanai no uzdevuma izpildes nav cēloņsakarības ar disciplinārlietas uzsākšanu. Disciplinārlieta tika uzsākta tikai pēc pieteicējas 2022.gada 11.marta ziņojuma "Par sadarbības nodrošināšanu, īstenojot konsultāciju par grāmatvedības nodrošināšanas procesiem" (turpmāk

– pieteicējas ziņojums). Turklāt būtiski, ka minētajā ziņojumā pieteicēja sniedza kritisku informāciju par ministrijas Iekšējā audita nodaļas vadītāja un tā pienākumu izpildītāja bezatbildīgo rīcību.

[2.6] Neskatoties uz pieteicējas ziņojumā norādīto, pret citām ar projekta izpildi saistītām personām (t.sk. ministrijas /amats/ un tā /amats/) disciplinārlieta nav uzsākta, kas norāda uz nevienlīdzīgu attieksmi dzimuma un arī amata pozīcijas iestādē dēļ.

[2.7] Tāpat būtiski, ka iestāde nav izpildījusi savu Iekšējā audita likumā noteikto pienākumu veicināt pieteicējas kvalifikācijas paaugstināšanu. Tādējādi pieteicēja pati papildināja savas zināšanas un cēla savu kvalifikāciju. Tomēr iestāde pieteicēju par to soda.

[2.8] Pēc būtības pieteicēja ir trauksmes cēlēja Trauksmes celšanas likuma izpratnē, taču konkrētajā gadījumā attiecībā pret pieteicēju netika nodrošinātas trauksmes cēlēja sistēmas aizsardzības garantijas. Ir aizliegts trauksmes cēlēja ziņojuma dēļ radīt nelabvēlīgas sekas trauksmes cēlējam, proti, disciplināri vai citādi sodīt.

[2.9] Ir nokavēts disciplinārlietas ierosināšanas termiņš, jo no 2022.gada 25.janvāra sanāksmes, kurā viņa nepiedalījās, līdz 2022.gada 13.aprīlim, kad pret viņu tika ierosināta disciplinārlieta, ir pagājis vairāk kā mēnesis.

[2.10] Minētā rezultātā pieteicējai radušies zaudējumi, kuru apmēru veido zvērināta advokāta izdevumi – konsultācija, iepazīšanās ar disciplinārlietas materiāliem un pieteikuma sagatavošana – 1381,82 *euro* apmērā. Tāpat pieteicējai radies nemantiskais kaitējums 2000 *euro* apmērā.

[3] Tiesā saņemtajos paskaidrojumos ministrija pieteicējas pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem un papildus norādot turpmāk minēto.

[3.1] Atzinumā konkrēti izvērtēts un norādīts, kāds uzdevums (uzdevumi) pieteicējai tika uzdots, kad tas tika uzdots un kas šo uzdevumu uzdeva. Pieteicējai bija zināms dotā uzdevuma apjoms un būtība. Turklāt pieteicēja ir ilgstoši praktizējošs sertificēts auditors un amata pienākumi viņai pildāmi patstāvīgi un apzinīgi, sadarbojoties un izrādot personisko iniciatīvu, kā arī ievērojot auditora ētikas principus. Viņai pašai vajadzēja interesēties un iegūt vadlīnijas.

[3.2] Kaut arī 2022.gada 17.janvāra e-pasta vēstule "Valsts Kases Vadlīnijas konsultācijai par grāmatvedības nodrošināšanas procesiem" bija adresēta tikai ministrijas /amats/ un /amats/, šī vēstule 2022.gada 18.janvārī tika pārsūtīta pieteicējai ar norādi "Saite semināram". Seminārā varēja pieslēgties visi, kam bija nosūtīta pieslēgšanās saite.

[3.3] Disciplinārlieta tika ierosināta ne tikai par pieteicējas rīcību, nepiedaloties 2022.gada 25.janvāra sanāksmē (seminārā), bet par viņas darbībām (bezdarbību) dotā uzdevuma – veikt visus nepieciešamos uzdevumus un rīcības konsultācijas "Par nozaru atšķirībām grāmatvedības procesos" procesu nodrošināšanai – nepienācīgu pildīšanu.

[3.4] Izvērtējot pieteicējas ziņojumu, tika veikta faktu pārbaude un secināts, ka disciplinārlieta ierosināma pret ministrijas /amats/, proti, pieteicēju. Savukārt /amats/ (uzdevuma devēja) rīcībā iespējamas disciplinārpārkāpuma pazīmes netika konstatētas.

[3.5] Ja pieteicēja uzskatīja, ka viņas ziņojums ir trauksmes cēlēja ziņojums, tad tas bija iesniedzams veidā, kāds paredzēts Iekšlietu ministrijas 2020.gada 8.aprīļa iekšējos noteikumos Nr.1-10/7. Pieteicēja nenorādīja, ka viņas ziņojums uzskatāms par trauksmes cēlēja ziņojumu, kā arī nevērsa iestādes uzmanību, ka viņas personas dati būtu aizsargājami un komunikācija ar viņu būtu veicama īpašā kārtībā. Līdz ar to pieteicēja pati radīja riskus savas identitātes atklāšanai.

[3.6] Ar pieteicēju 2022.gada 1.jūlijā izbeigtas valsts civildienesta attiecības, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos.

[3.7] Tā kā pārsūdzētais lēmums ir pamatots un tiesisks, nav pamata atlīdzināt mantisko zaudējumu, kas saistīts ar juridiskās palīdzības saņemšanu. Turklāt lieta nav vērtējama kā sarežģīta lieta, kurā nepieciešama padziļināta juridiska normu analīze un pamatojums. Faktiski pieteikums satur lietas faktisko apstākļu atspoguļojumu un pieteicējas argumentus par pārsūdzēto lēmumu. Tādējādi pieprasītā mantiskā kaitējuma atlīdzinājums par juridiskās palīdzības izdevumiem nav saprātīgā apmērā un nebūtu atlīdzināms vairāk kā to paredz Ministru kabineta 2011.gada 8.novembra noteikumi Nr.859 "Noteikumi par privātpersonai atlīdzināmo juridiskās palīdzības izmaksas maksimālo apmēru".

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem. Pieteicēja un pieteicējas pārstāve tiesas sēdē papildus paskaidroja turpmāk minēto. Lietā nav pierādījumu par /amats/ iecelšanu. Ministrijā nebija apstiprināts audita plāns un strīdus darba uzdevums nebija iekļauts audita plānā. Pieteicējas pienākumos ietilpst iekšējā audita veikšana, dotais darba uzdevums neatbilst amata aprakstam. Dotais uzdevums paredzēja lielu darba apjomu. Faktiski pieteicējai šajā periodā bija dīkstāve. Pieteicējas iesniegtais ziņojums atbilst trauksmes cēlēja ziņojuma pazīmēm. Nodaļas vadītājs pienācīgi neorganizēja darbu, pieteicējai nosūtītajā elektroniskā pasta vēstulē nav norādīts konkrēts darba uzdevums. Pieteicēja ir diskriminēta, jo bija jāiegūst informācija no padotības iestādēm, kā arī pieteicēja gatavojās grāmatvedības eksāmenam.

Ministrijas pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumā norādīto. Papildus paskaidroja turpmāk minēto. Dotais darba uzdevums ir skaidri saprotams. Disciplinārlietas ierosināšanas termiņš nav nokavēts, jo informācija par iespējamo pārkāpumu saņemta 2022.gada 11.martā. Pieteicējas ziņojums nebija trauksmes cēlēja ziņojums. Pieteicējas darbnespēja bija trīs nedēļas no kopējā laika, kurā tā bija piesaistīta strīdus darba uzdevumam, pārējā periodā nav veiktas aktīvas darbības, kas vērstas uz uzdevuma izpildi.

Motīvu daļa

[5] Administratīvā procesa likuma 70.panta trešā daļa noteic, ka administratīvais akts ir spēkā tik ilgi, līdz to atceļ, izpilda vai vairs nevar izpildīt sakarā ar faktisko vai tiesisko apstākļu maiņu.

No lietas materiāliem redzams, ka ar ministrijas 2022.gada 30.jūnija rīkojumu Nr.1?4/835 izbeigtas valsts civildienesta attiecības un pieteicēja atbrīvota no ierēdņa amata 2022.gada 1.jūlijā, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos *(lietas 1.sējuma 34.lapa)*. Līdz ar to arī pārsūdzētais lēmums ar šo datumu ir zaudējis spēku, kas nozīmē, ka tā atcelšana tiesiski vairs nav iespējama, bet tiesa, skatot lietu pēc būtības, var vērtēt tikai tā tiesiskumu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 184.panta otrās daļas 1.punktā noteikto pieteikumu var iesniegt arī par administratīvā akta atzīšanu par prettiesisku, ja tiesas spriedums par administratīvā akta prettiesiskumu ir nepieciešams atlīdzinājuma pieprasīšanai vai lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos.

Pieteicēja lietā ir lūgusi arī atlīdzinājumu, līdz ar to tiesa precizē pieteikuma priekšmetu, nosakot, ka tiks vērtēts prasījums par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

[6] Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma (turpmāk Disciplināratbildības likums) 3.panta pirmā daļa noteic, ka par disciplinārpārkāpumu atzīstams ierēdņa ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīts pārkāpums (darbība vai bezdarbība), kas minēts šā likuma VI nodaļā un ir saistīts ar ierēdņa amata pienākumu pildīšanu.

Atbilstoši Disciplināratbildības likuma 3.panta trešajai daļai šajā likumā noteiktais disciplinārpārkāpums ir vienīgais pamats disciplinārsoda piemērošanai.

Ministrijas ieskatā, pieteicējas vainojamas darbības (bezdarbības), kas izpaudusies kā rupja neuzmanība, rezultātā saistībā ar viņas amata pienākumu pildīšanu ir izdarīts Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta pirmajā daļā paredzētais disciplinārpārkāpums, proti, dotā uzdevuma nepamatota nepildīšana vai novēlota, nolaidīga vai nekvalitatīva pildīšana, taču tieši mantiski zaudējumi šī disciplinārpārkāpuma rezultātā nav konstatēti.

Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 36.panta pirmo daļu par amata pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu, tajā skaitā tiesību aktiem neatbilstošu rīcību ar finanšu līdzekļiem, izsaka rājienu vai samazina mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam, ieturot līdz 20 procentiem no mēnešalgas.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja ar savu rīcību ir izdarījusi disciplinārpārkāpumu. Līdz ar to lietā ir izvērtējams, vai pieteicēja pamatoti saukta pie disciplināratbildības, secīgi izvērtējot arī pieteicējai piemērotā disciplinārsoda samērīgumu un disciplināratbildību pastiprinošu apstākļu esību.

[7] Lai konstatētu, ka pieteicēja pamatoti saukta pie disciplināratbildības, jākonstatē, ka pieteicēja ir izdarījusi disciplinārpārkāpumu. Atbilstoši Disciplināratbildības likuma 8.pantam pierādīt ierēdņa vainu ir iestādes pienākums. Nevienu nevar atzīt par vainīgu disciplinārpārkāpuma izdarīšanā un disciplināri sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā paredzētajā kārtībā. Visas šaubas vērtē par labu ierēdnim.

Izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteicējas vaina disciplinārpārkāpuma, par kuru pieteicēja saukta pie disciplināratbildības, izdarīšanā ir pierādīta. Šādu secinājumu tiesa pamato ar turpmāk minēto.

[8] No lietas materiāliem redzams, ka /pers. E/, kurš atbilstoši ministrijas 2021.gada 17.novembra rīkojumam Nr.1-14/1212 "Par /amats/ pienākumu pildīšanu un piemaksu noteikšanu" pildīja /amats/ pienākumus *(lietas 3.sējuma 49.lapa)*, pieteicējai 2022.gada 20.janvārī nosūtīja elektroniskā pasta vēstuli, kurā norādīts, ka "līdz IAN plāna juridiskai apstiprināšanai Tu tiec piesaistīta konsultācijai "Par nozaru atšķirībām grāmatvedības procesos" un uzdots veikt visus nepieciešamos uzdevumus un rīcības konsultāciju procesu nodrošināšanai" *(lietas 2.sējuma 17.lapa)* (turpmāk – darba uzdevums).

Atbilstoši amata aprakstam, kuru ministrijas valsts sekretārs apstiprinājis 2020.gada 8.aprīlī, pieteicēja ieņēma /amats/amatu ministrijas /amats/ *(lietas 2.sējuma 215.lapa)*. Amata aprakstā noteikts, ka pieteicējas tiešais vadītājs bija /amats/. Savukārt starp amata pienākumiem noteikts arī pienākums sniegt konsultācijas, lai sekmētu ministrijas vai iestādes mērķu sasniegšanu, un veikt citus tiešā vadītāja uzdevumus nodaļas darbības mērķu sasniegšanai.

No minētā secināms, ka pieteicējai darba uzdevumu ir devis tiešais vadītājs atbilstoši amata aprakstā noteiktajiem pienākumiem.

[8.1] Pieteicēja norāda, ka darba uzdevums ir vispārīgs un tajā nav norādītas konkrētas darbības, termiņi, uzdevuma detalizācija un kontaktpersonas

Tiesa minētajam argumentam nepiekrīt, jo pieteicējas tiešais vadītājs ir norādījis konkrētu konsultāciju, kurai pieteicēja piesaistīta. Savukārt konkrēts darba saturs un termiņi, tiesas ieskatā, var tikt precizēti darba gaitā, saņemot un iepazīstoties ar nepieciešamo informāciju.

[8.2] Pieteicēja norāda, ka viņai līdz ar darba uzdevumu netika nodotas vadlīnijas.

No lietas materiāliem redzams, ka vadlīnijas konsultācijai par grāmatvedības nodrošināšanas procesiem 2022.gada 17.janvāra elektroniskā pasta vēstulē nosūtītas /pers. F/, kurš bija prombūtnē *(lietas 1.sējuma 117. – 118.lapa)*. Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka /pers. E/ pieteicējai 2022.gada 18.janvārī pārsūtījis piekļuves saiti semināram ar nosaukumu "Par Valsts kases vadlīnijām un konsultāciju par grāmatvedības procesiem" *(lietas 1.sējuma 119. – 121.lapa)*. No minētā elektroniskā pasta sūtījuma pieteicējai jau pirms darba uzdevuma saņemšanas bija secināms, ka pastāv Valsts kases vadlīnijas, kuras nepieciešamas darba uzdevuma veikšanai.

Tiesa piekrīt, ka pēc iespējas ātrāka vadlīniju nodošana pieteicējai sekmētu darba uzdevuma izpildi, bet tai pat laikā tieši pieteicējai bija pienākums iegūt nepieciešamo informāciju vai prasīt to tiešajam vadītājam vai citām iesaistītajām personām. Tiesa uzskata, ka /pers. F/ atrašanās prombūtnē varēja negatīvi ietekmēt informācijas apmaiņu vai radīt izmaiņas nodaļas vadības darbā, bet tai pat laikā tiesa nekonstatē apstākļus, kas norādītu, ka vadlīniju tūlītēja nenodošana pieteicējai būtu par pamatu tam, ka pieteicēja kopumā nevarēja izpildīt darba uzdevumu.

Saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktu ierēdņa pamatpienākumi ir apzinīgi, izrādot personisko iniciatīvu un darbojoties sabiedrības interesēs, pildīt amata pienākumus, priekšniecības likumīgos rīkojumus, atbildēt par savu darbību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Tiesa uzskata, ja pieteicējai bija nepieciešama papildu informācija, pieteicējai bija pienākums izrādīt iniciatīvu un iegūt to.

[9] Pārbaudot darba uzdevuma izpildes gaitu, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[9.1] /pers. E/ 2022.gada 25.aprīļa ziņojumā sniedzis informāciju, ka no 2022.gada 21.janvāra līdz 31.janvārim pieteicējai citi darba uzdevumi nav bijuši *(lietas 2.sējuma 126. – 128.lapa)*. Pieteicēja pieteikumā vai tiesas sēdē nav norādījusi, ka būtu bijusi nodarbināta citos darba uzdevumos, tieši pretēji, pieteicēja tiesas sēdē paskaidroja, ka viņai faktiski bijusi dīkstāve.

Pieteicēja gan pieteikumā, gan 2022.gada 25.aprīļa ziņojumā noradījusi, ka no 2021.gada 22.oktobra līdz 2022.gada 28.janvārim par saviem līdzekļiem SIA "LZRA Izglītības centrā" ir apguvusi profesionālās pilnveides izglītības programmu "Grāmatvedība - no uzskaites pamatiem līdz gada pārskata sastādīšanai". Mācību process bijis attālināti, norises laiks pārsvarā no plkst.09:00 līdz 14:00, atsevišķās dienās līdz plkst.11:30 *(lietas 1.sējuma 109. – 111.lapa)*. Arī tiesas sēdē pieteicēja paskaidroja, ka darba uzdevuma izpildei sākotnēji nav pievērsusies, jo piedalījusies mācībās un gatavojusies eksāmenam.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicēja 2021.gada 20.oktobrī elektroniskā pasta sarakstē vērsusies pie /pers. G/ ar jautājumu, vai ministrija viņai apmaksās grāmatvedības kursus, jo viņa vēloties atjaunot grāmatveža kompetenci, kam viņas tiešais vadītājs /pers. F/ gan nepiekrīt. No 2022.gada 27.aprīļa /pers. G/ elektroniskā pasta vēstules, kas nosūtīta /pers. D/, izriet, ka pieteicējai sniegta negatīva atbilde, proti, ka ministrija nevar segt grāmatveža mācību kursa izdevumus, jo pieteicējai darba izpildes novērtēšanas veidlapā nav apstiprināta viņas dalība grāmatveža kursos, kā arī viņas amata aprakstā noteiktie amata pienākumi nav saistīti ar grāmatvedības kārtošanu *(lietas 2.sējuma 214.lapa)*. No pieteicējas elektroniskā pasta sarakstes ar /pers. E/ redzams, ka /pers. E/ 2021.gada 29.decembrī lūdzis pieteicēju sniegt detalizētu informāciju par dalību mācībās, proti, par to, kurš saskaņojis dalību mācībās, mācību iestādi un mācību grafiku. Savukārt pieteicēja /pers. E/ 2021.gada 29.decembrī sniegusi atbildi, norādot, ka viņai ir pienākums nodrošināt zināšanu papildināšanu un profesionālo pilnveidi. Elektroniskā pasta sarakste turpinājusies arī 2021.gada 30.decembrī, kurā /pers. E/ lūdzis pieteicēju precizēt sniegto informāciju par dalību mācībās *(lietas 2.sējuma 34. – 36.lapa)*.

Pieteicējas dalību mācībās tiesa neatzīst par tādu, kas attaisnotu pienākumu neveikšanu, jo, lai arī tiešais vadītājs bija informēts par pieteicējas dalību mācībās, saskaņojums darba laikā neveikt dienesta pienākumus pieteicējai nav ticis dots. Tiesa vispārīgi piekrīt pieteicējas norādītajam, ka viņai ir pienākums nodrošināt zināšanu papildināšanu un profesionālo pilnveidi, bet tas pats par sevi nav pamats neveikt dienesta pienākumus un nav pamats darba laika izmantošanai mācību vajadzībām bez saskaņojuma.

Pieteicēja pieteikumā norāda, ka disciplināratbildība piemērota par to, ka pieteicēja nav piedalījusies 2022.gada 25.janvāra sanāksmē, bet tas nav bijis iespējams, jo pieteicēja nav bijusi reģistrēta kā dalībnieks.

No lietas materiāliem redzams, ka uz minēto sanāksmi uzaicinājums un piekļuves saite 2022.gada 17.janvārī nosūtīta /pers. E/, kurš to 2022.gada 18.janvārī pārsūtījis pieteicējai *(lietas 1.sējuma 119. – 121.lapa)*. Tiesa norāda, ka, pirmkārt, piekļuves rekvizīti pieteicējai tika nosūti savlaicīgi un pieteicēja varēja izrādīt iniciatīvu un noskaidrot vai būs iespējams pieslēgties sanāksmei vai arī lūgt viņu iekļaut dalībnieku sarakstā, tādējādi nodrošinot dalību sanāksmē. Otrkārt, pieteicēja pie disciplināratbildības nav saukta tieši par to, ka nepiedalījās sanāksmē, bet gan par darba uzdevuma neizpildi kopumā. Tāpēc apstākļi saistībā ar dalību 2022.gada 25.janvāra sanāksmē lietā nav izšķiroši.

Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu ministrijas secinājumu, ka pieteicēja laika posmā no 2022.gada 21.janvāra līdz 31.janvārim (šajā laika posmā atbilstoši atzinumā konstatētajam bija septiņas darba dienas) faktiski nav veikusi nekādas darbības, kas vērstas uz darba uzdevuma izpildi.

[9.2] /pers. E/ 2022.gada 25.aprīļa ziņojumā sniedzis informāciju, ka no 2022.gada 1.februāra līdz 9.februārim pieteicējai bez darba uzdevuma bijis arī uzdots no 1. līdz 3.februārim veikt viņas atbildībā esošo audita ieteikumu izpildes kontroli un administrēšanu Audita ieteikumu uzraudzības datu bāzē, kā arī iepazities ar viņas ikgadējās novērtēšanas rezultātiem un 3.februārī ierasties uz novērtēšanas pārrunām ar tiešo vadītāju *lietas 2.sējuma 126. – 128.lapa)*.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicēja 2022.gada 2.februārī nosūtījusi elektroniskā pasta vēstules /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/ par informāciju Audita ieteikumu uzraudzības datu bāzē *(lietas 1.sējuma 167. – 170.lapa)*.

Attiecībā uz darba uzdevuma izpildi pieteicēja 2022.gada 1.februārī nosūtīja elektroniskā pasta vēstuli /pers. K/, kurā norādīja, ka vēlas iegūt informāciju, un jautāja, vai ir zināmas kontaktpersonas padotības iestādes, un /pers. E/, kurā lūdza sniegt informāciju par 2022.gada 25.janvāra saskaņošanas sanāksmi *(lietas 1.sējuma 128. – 129.lapa)*.

Ņemot vērā pieteicējas veiktās darbības un pieteicējai uzdotos darba uzdevumus, tiesa secina, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti secināts, ka pieteicējas darba slodze no 2022.gada 1.februāra līdz 9.februārim nav bijusi nesamērīga un ka pieteicējai bija iespējams veikt arī darbības saistībā ar darba uzdevumu.

[9.3] No lietas materiāliem redzams, ka pieteicēja 2022.gada 24.februārī elektroniskā pasta sūtījumā saņēma 2022.gada piekļuves saiti kopradnes vietnei un risināja problēmas saistībā ar piekļuvi tai *(lietas 1.sējuma 134. – 144.lapa)*. Pieteicēja 2022.gada 25.februārī *MS Teams* platformā piedalījās sanāksmē "Saruna ar Valsts kasi un PWC par projektu" *(lietas 1.sējuma 145. -146.lapa)*. Pēc šīs sanāksmes 2022.gada 25.februārī pieteicēja /pers. E/ nosūtījusi elektroniskā pasta vēstuli, kurā paudusi bažas par apkopojamo informāciju un uzdevusi jautājumu par papildu resursu pieejamību *(lietas 1.sējuma 150.lapa)*. Tāpat arī pieteicēja nosūtījusi elektroniskā pasta vēstuli /pers. K/ un /pers. I/, kurā norādījusi, ka no auditorfirmas saņēmusi vadlīnijas un citu darbam nepieciešamo informāciju un ka nepieciešama palīdzība, lai līdz 19.aprīlim sagatavotu informāciju *(lietas 1.sējuma 151.lapa)*.

/pers. E/ 2022.gada 28.februārī pieteicējai nosūtījis elektroniskā pasta vēstuli "Fwd: Fwd: Komunikācija horizontālā audita/konsultācijas ietvaros", pārsūtot Valsts kases /amats/ /pers. L/ 2022.gada 25.februāra elektroniskā pasta vēstuli "Komunikācija horizontālā audita/konsultācijas ietvaros", ar norādi: "Darbam!". Uz minēto pieteicēja atbildējusi, ka *viena pati nevarēšu izpildīt šo darbu noteiktajā termiņā. Domāju, ka mums vajadzētu informēt valsts sekretāru, lai nebūtu iemesla otrās kvalifikācijas auditori apsūdzēt sabotāžā*. Minētajam sekojusi pieteicējas un /pers. E/ elektroniskā pasta sarakste, kurā /pers. E/, cita starpā lūdzis sagatavot rīcības un pasākumu plānu, kas jādara *(lietas 1.sējuma 159. – 163.lapa)*.

No 2022.gada 1.marta pieteicējai iestājusies darbnespēja *(lietas 1.sējuma 17.lapa)*, un /pers. F/ 2022.gada 9.marta elektroniskā pasta vēstulē /pers. M/ un pieteicējai norādīts, ka tiek atcelts pieteicējai dotais darba uzdevums un tas tiek uzdots /pers. M/ *(lietas 3.sējuma 39.lapa)*.

/pers. M/ 2022.gada 27.aprīļa ziņojumā sniedzis informāciju, ka pēc darba uzdevuma pārņemšanas sazinājies ar pieteicēju, kura norādījusi, ka visa informācija saistībā ar darba uzdevumu ir ievietota U:diskā, savukārt, pārbaudot U:diska saturu, konstatējis, ka tur ievietotas tikai vadlīnijas, dažas elektroniskā pasta vēstules un trīs prezentācijas *(lietas 2.sējuma 138. – 140.lapa)*.

No minētā tiesa secina, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti secināts, ka pēc darbnespējas perioda, no 2022.gada 24.februāra līdz 28.februārim atgriežoties darbā, pieteicēja 24. un 25.februārī uzsāka aktīvu darbību, lai izpildītu viņai uzdoto darba uzdevumu. Tai pat laikā pieteicēja ir informējusi tiešo vadītāju par bažām par darba uzdevuma izpildes termiņiem un nepieciešamajiem resursiem un saņēmusi uzdevumu sniegt detalizētu informāciju par to, kādas problēmas ir saistītas ar darba uzdevuma izpildi un to iespējamo risinājumu.

[9.4] Apkopojot minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti konstatēts, ka pieteicēja saistībā ar darba uzdevumu līdz brīdim, kad no šī uzdevuma izpildes 2022.gada 9.martā viņa tika atbrīvota, atsevišķas darbības ir veikusi tikai 2022.gada 19.janvārī, 20.janvārī, 1.februārī, 24.februārī, 25.februārī un 28.februārī, taču tās nav veicinājušas uzdevuma izpildes progresu. Savukārt attiecībā uz pārējām minētā laika posma darba dienām (kopā 13 darba dienas) nav ziņu par pieteicējas veiktām darbībām, kas vērstas uz darba uzdevuma izpildi. Pieteicēja ne pieteikumā tiesai, ne arī tiesas sēdē nenorādīja uz konkrētām darbībām, kuras būtu veikusi attiecībā uz darba uzdevuma izpildi, izņemot tās, kuras jau konstatētas pārsūdzētajā lēmumā.

Rezumējot visu iepriekš minēto, secināms, ka pieteicēja pamatoti ir saukta pie disciplināratbildības par dotā uzdevuma nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu, jo pieteicēja savu darba laiku nav veltījusi darba uzdevuma izpildei.

[10] Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 5.panta otro daļu disciplinārpārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja ierēdnis, kas to izdarījis, ir apzinājies savas rīcības prettiesisko raksturu, paredzējis tās nelabvēlīgās sekas un vēlējies vai apzināti pieļāvis šo seku iestāšanos, savukārt saskaņā ar panta trešo daļu disciplinārpārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja ierēdnis, kas to izdarījis, ir paredzējis savas rīcības nelabvēlīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvies, ka tās neiestāsies vai varēs novērst, vai arī nav paredzējis šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tās varēja paredzēt un bija jāparedz.

Pārsūdzētajā lēmumā secināts, ka disciplinārpārkāpums atzīstams par izdarītu aiz rupjas neuzmanības.

Tiesas ieskatā, tas konstatēts pamatoti, jo pieteicēja nav nodrošinājusi atbilstošu darba uzdevuma izpildi un ir apzinājusies, ka šāda rīcība var diskreditēt ministriju un valsts pārvaldi kopumā, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka šādas sekas neiestāsies vai tās varēs novērst. Tiesas vērtējumā, pieteicēja nevarēja neapzināties, ka viņas rīcība ir būtiska, bet viņa ir vieglprātīgi paļāvusies, ka tas neradīs nelabvēlīgas sekas ministrijai.

[11] Pieteicēja pieteikumā norāda, ka pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts, kas tieši un kad netika veikts.

Tiesa uzskata, ka lietā ir novērtēti visi būtiskie apstākļi. Pieteicēja nav norādījusi uz tādiem apstākļiem, kas varētu būt par pamatu citādāka satura lēmuma pieņemšanai lietā. Tiesa konstatē, ka ministrijas rīcībā bija visi nepieciešamie pierādījumi saistībā ar darba uzdevuma veikšanu, uz kuru pamata attiecīgi pieņemts pārsūdzētais lēmums. Tiesa piekrīt ministrijas secinājumam, ka pieteicēja ir veikusi tikai atsevišķas darbības, kas vērstas uz darba uzdevumu izpildi. Lietā konstatēts, ka pieteicēja strīdus periodā darbā atradās 13 darba dienas, un no lietas materiāliem nav secināms, ko šajās darba dienās pieteicēja ir paveikusi.

[12] Pieteicēja norāda, ka pārkāpts disciplinārlietas ierosināšanas termiņš.

Disciplināratbildības likuma 19.panta pirmā daļa noteic, ka disciplinārlietu ierosina, ja: 1) ierēdņa darbībai vai bezdarbībai ir visas disciplinārpārkāpuma pazīmes un vienlaikus pastāv šādi apstākļi: a) nav izbeigušās valsts civildienesta attiecības ar ierēdni, b) kopš attiecīgās darbības vai bezdarbības izdarīšanas (pabeigšanas) dienas nav pagājuši vairāk kā divi gadi; 2) iestājies viens no šā panta trešajā, ceturtajā vai piektajā daļā minētajiem

gadījumiem.

Savukārt šā likuma 19.panta otrā daļa noteic, ka šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajos gadījumos disciplinārlieta ierosināma ne vēlāk kā mēneša laikā pēc tam, kad iestāde saņēmusi informāciju par faktiem vai pati ir konstatējusi faktus, kas liecina par iespējamā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu. Par informācijas saņemšanas dienu uzskatāma diena, kad informācija reģistrēta iestādes lietvedībā vai iestādē dokumentāri fiksēts pārkāpuma fakts.

Minētajā tiesību normā ir noteikts termiņš konkrētas darbības veikšanai, proti, lēmuma pieņemšanai par disciplinārlietas ierosināšanu, un šis termiņš nav atjaunojams vai pagarināms. Šāda termiņa noteikšana ir nepieciešama, lai veicinātu tiesiskās noteiktības principa stiprināšanu (ar disciplinārlietas ierosināšanu uzsāk disciplinārpārkāpuma izmeklēšanu). Turklāt ne mazāk nozīmīgs ir arī apstāklis, ka termiņš neļauj iestādei ļaunprātīgi izmantot varu, neierobežotā laika posmā paturot savā rīcībā faktus par disciplinārpārkāpuma izdarīšanu kā iespējamo ietekmēšanas līdzekli pret ierēdni, kas varētu apdraudēt ierēdņa patstāvīgu un likumīgu darbību un lēmumu pieņemšanu. Tāpat jāņem vērā, ka prasība ierosināt lietu noteiktā termiņā ir objektīvi vajadzīga, lai informācija par pārkāpumu vēl būtu "svaiga", kas atvieglotu pārbaudes veikšanu. Vienlaikus disciplinārlietas ierosināšanas termiņa pārbaudē tiesai vajadzētu ņemt vērā arī otru aspektu, proti, ir jālīdzsvaro iepriekš minētā nepieciešamība iespējamo disciplinārpārkāpumu izmeklēt savlaicīgi ar iestādes un arī privātpersonas interesi, lai tiktu pieņemts objektīvs un izsvērts lēmums un lieta netiktu rosināta nepamatoti. Iestādes rīcības savlaicīguma pārbaudei jābūt vērstai vispirms uz to, lai pārbaudītu, vai iestāde nav nepamatoti vilcinājusies, nevis uz to, lai noskaidrotu agrāko momentu, kurā iestādei bija iespējams pieņemt lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu. Otrkārt, par disciplinārlietas ierosināšanas termiņa sākumu nav uzskatāma vispārīgas informācijas nonākšana iestādē. Ir jābūt noskaidrotiem apstākļiem, kuri norāda uz konkrētās personas iespējami prettiesisku, disciplināri sodāmu rīcību.Informācija par iespējamā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu prasa zināmu apstrādi, tostarp faktu pārbaudi un secinājumu izdarīšanu. Šajā sakarā ir būtiski novērtēt, vai iestāde ir vilcinājusies ar noteikto darbību veikšanu, proti, vai iestāde ir veikusi darbības, lai savlaicīgi iegūtu un apstrādātu datus, kas būtu nepieciešami lēmuma pieņemšanai par disciplinārlietas ierosināšanu *(sk. Augstākās tiesas 2013.gada 4.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-168/2013 10.punktu, 2014.gada 29.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-119/2014 9.punktu).*

Disciplinārlieta pret pieteicēju ierosināta ar 2022.gada 13.aprīļa lēmumu, izskatot pieteicējas ziņojumu *(lietas 1.sējuma 92.lapa)* un /pers. D/ 2022.gada 30.marta ziņojumu par pieteicējas ziņojuma izskatīšanu *(lietas 1.sējuma 47. – 51.lapa)*. Tiesa uzskata, ka ministrija nav vilcinājusies ar disciplinārlietas ierosināšanu. Nav pamata uzskatīt, ka disciplinārlietas ierosināšanas termiņš skaitāms no pieteicējas ziņojuma iesniegšanas dienas, jo tas pats par sevi nesatur informāciju par iespējamo pieteicējas disciplinārpārkāpumu. Informācija par iespējamo disciplinārpākāpumu iegūta, sastādot /pers. D/ 2022.gada 30.marta ziņojumu.

Lietā nav pamata uzskatīt, ka iestājies disciplināratbildības noilguma termiņš, proti, divi gadi kopš darbības vai bezdarbības izbeigšanas.

[13] Pieteicēja norāda, ka viņa, saucot pie disciplināratbildības, ir tikusi diskriminēta, jo citas iesaistītās personas nav sauktas pie atbildības.

No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicējai radītas nelabvēlīgas sekas tāpēc, ka pieteicēja amata tiesisko attiecību ietvaros pieļaujamā veidā izmantoja savas tiesības vai arī informēja ministrijas vadību par iespējamajiem riskiem. Tāpat tiesa nekonstatē apstākļus, kas liecinātu, ka ministrija nav ieguvusi nepieciešamo informāciju lēmuma pieņemšanai. Pieteicēja arī nav norādījusi kādus objektīvus apstākļus, kas lietā nav noskaidroti un kuri ir būtiski lietas iznākumam. Līdz ar to tiesa nekonstatē neobjektīvu vēršanos pret pieteicēju.

[14] Pieteicēja norāda, ka viņas ziņojums uzskatāms par trauksmes cēlēja ziņojumu *(lietas 1.sējuma 92.lapa)* un tā iesniegšana nevarēja radīt nelabvēlīgas sekas pieteicējai.

Saskaņā ar Trauksmes celšanas likuma 6.panta pirmo daļu trauksmes cēlējs ziņojumu iesniedz, ievērojot Iesniegumu likuma 3.pantu un norādot, ka tas ir trauksmes cēlēja ziņojums, vai izmantojot trauksmes cēlēja ziņojuma veidlapu. Trauksmes cēlēja ziņojumu var iesniegt elektroniski bez droša elektroniskā paraksta valsts pārvaldes pakalpojumu portālā *www.latvija.lv* vai tīmekļvietnē *www.trauksmescelejs.lv*, ja ziņojumu iesniedz un personas identitāti pārbauda, izmantojot tiešsaistes formas, kuras pieejamas portālā un tīmekļvietnē.

Pieteicēja ziņojumā nav norādījusi, ka tas uzskatāms par trauksmes cēlēja ziņojumu. Pieteicēja minēto ziņojumu iesniegusi kā ministrijas ierēdne, norādot ieņemamo amatu. Tiesa neatrod apstākļus, kas liecinātu, ka pieteicēja minēto ziņojumu jau sākotnēji vēlējusies iesniegt kā trauksmes cēlēja ziņojumu.

Tāpat arī nav pamatots pieteicējas viedoklis, ka ministrijā nav ieviesta kārtība, kādā iesniedzami trauksmes cēlāju ziņojumi. No lietas materiāliem redzams, ka ministrija 2020.gada 8.aprīlī izdevusi iekšējos noteikumus Nr.1-10/7 "Trauksmes celšanas noteikumi" *(lietas 1.sējuma 39. – 44.lapa).* Minēto noteikumu 4.nodaļā noteikta kārtība, kādā nodarbinātais iesniedz iesniegumu par Trauksmes celšanas likumā noteikto pārkāpumu. Pieteicēja nav norādījusi, ka ziņojumu iesniegusi, ievērojot minēto kārtību.

[15] Disciplināratbildības likuma 12.panta pirmā daļa noteic, ka, nosakot disciplinārsodu, ņem vērā izdarītā disciplinārpārkāpuma raksturu un tā radīto kaitējumu, ierēdņa vainas formu,atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī attiecīgajā dienestā esošo riska pakāpi radīt mantiskos zaudējumus vieglas neuzmanības gadījumā.

Disciplināratbildības likuma 36.panta pirmā daļa, kas nosaka atbildību par konkrēto pārkāpumu, kā iespējamos soda veidus paredz izteikt rājienu vai samazināt mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam vai ieturēt līdz 20 procentiem no mēnešalgas.

Izskatāmajā lietā pieteicējai piemērots vieglākais no Disciplināratbildības likuma 36.panta pirmajā daļā paredzētajiem disciplinārsoda veidiem – izteikts rājiens. Līdz ar to piemērotā soda samērīgums izvērtējams vienīgi tādā aspektā, vai nav pamata atzīt disciplinārpārkāpumu par mazsvarīgu un disciplinārlietu izbeigt, disciplinārsodu nepiemērojot.

Novērtējot pieteicējai piemērotā disciplinārsoda pamatotību un samērīgumu, tas atzīstams par atbilstošu un samērīgu pieteicējas izdarītajam disciplinārpārkāpumam.

Pieteicējai piemēroto sodu paredz piemērojamās tiesību normas sankcija, pārkāpuma kvalifikācija ir pareiza, kā arī pieteicējas gadījums ir izvērtēts individuāli. Tiesa šajā ministrijas vērtējumā kļūdas nesaskata. Tiesa uzskata, ka pieteicējai piemērotais disciplinārsods ir atbilstošs Disciplināratbildības likuma 10.panta otrajā daļā noteiktajam mērķim sodīt vainīgo ierēdni, kā arī panākt, lai ierēdnis ievērotu normatīvos aktus un turpmāk atturētos no disciplinārpārkāpumu izdarīšanas. Pieteicējas pieļautais pārkāpums nav tik mazsvarīgs, lai par to nepiemērotu disciplinārsodu. Ministrija lietā pamatoti konstatējusi, ka nepastāv atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

[16] Pieteicēja pieteikumā lūgusi noteikt nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu 2000 *euro* apmērā un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 1381,82 *euro* apmērā.

Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai nemantisko kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 4.panta pirmo daļu iestāde zaudējumu var nodarīt ar darbību,

izdodot prettiesisku administratīvo aktu vai veicot prettiesisku faktisko rīcību, vai arī ar bezdarbību, ja iestādei bija pienākums rīkoties, bet tā prettiesiski nav rīkojusies.

Personai ir tiesības saņemt atbilstīgu atlīdzinājumu arī par zaudējumiem vai kaitējumu, kas viņai nodarīti sakarā ar iestādes rīcību administratīvā akta izdošanas procesā *(sk. Augstākās tiesas 2017.gada 28.decembra sprieduma lietā Nr. SKA-899/2017 15.punktu)*. Līdz ar to prasījums par zaudējumu atlīdzinājumu ir pakārtots prasījumam par administratīvā akta vai pieļauta procesuālā pārkāpuma tiesiskumu.

No minētā izriet, ka persona var prasīt mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, ja atlīdzinājuma pamatā ir personas nepamatots tiesību aizskārums. Nepamatotu tiesību aizskārumu var radīt prettiesisks administratīvais akts vai cita iestādes rīcība publisko tiesību jomā. Atlīdzinājums nosakāms, ja starp iestādes prettiesisku rīcību un nodarīto mantisko zaudējumu un nemantisko kaitējumu pastāv tieša cēloņsakarība – minētā rīcība rada šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir bijis galvenais radīto seku faktors. Lai būtu iespējams atlīdzināt mantisko zaudējumu, kas radies prettiesiskas rīcības rezultātā, starp iestādes rīcību un personai nodarīto mantisko zaudējumu jāpastāv cēloņsakarībai.

Izskatāmajā lietā tiesa nekonstatēja pārsūdzētā lēmuma prettiesiskumu, kā arī nekonstatēja tādus būtiskus procesuālos pārkāpumus, kas varētu būt būtiski ietekmējuši lietas izskatīšanas rezultātu. Līdz ar to lietā nav konstatējama tāda prettiesiska iestādes rīcība, kas varētu būt par pamatu zaudējumu atlīdzināšanai.

Ievērojot minēto, prasījums par nemantiskā kaitējuma un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu nav pamatots.

[17] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu (reģ.Nr.7344) par Iekšlietu ministrijas 2022.gada 1.jūnija lēmuma Nr.1-61/184 "Par disciplinārsoda piemērošanu" atzīšanu par prettiesisku, kā arī par nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu 2000 *euro* un zaudējumu atlīdzinājumu 1381,82 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Markovs